

Små flugor

Ibland tar bara fisken mygg och annat smått som ligger i vattenytan eller strax under. Black Gnat, Fishermans Curse, Diptera och Midgeflies är olika namn på dem och de är en ständig källa till frustration för fiskaren, inte minst på våren då dessa småkryp ibland är det enda som finns på vattnet.

De är frustrerande därför att det är svårt att binda dem, och om man lyckas göra så små flugor är de så små att man måste gå ner i tafsgrovlek för att få in tafsen i flugans minimala öga. Om det är stor fisk man sedan fiskar efter kan det alltså ändå sluta med att fisken sliter sig om man väl får den att falla för försåtet. Dels sliter sig fisken lätt från den tunna kroken, dels kan tafsen lätt brista. Oddsens är alltså helt till fiskens fördel.

Det finns emellertid en hjälp för också detta och det är **små flugor på stora krokar!**

Den förhoppning man då lever med är att det är den, förhoppningsvis, insektslika flugimitationen som är intressant för fisken som alltså ska bortse från den större kanske skrymmande kroken. Tar den flugan sitter den säkert fast på kroken och kan tas med normal tafsgrovlek och oddsens är därmed utjämnade.

Sjunkande flugor

Nymfer, våtflugor och allehanda kryp som finns under vattenytan är lätt att efterlikna, men den specifika vikten på en stor krok i förhållande till en liten flytande fluga kan ställa till besvär. Se därför till att ha bra flytmedel och kasta mjukt så att flugan faller så lätt som möjligt till vattnet.

Denna nymf är bunden på en räkkrok i storlek 14 och den blir då ungefär lika stort som om den var bunden på en vanlig kok i storlek 18. Förtyngning behövs inte eftersom kroken är så pass tung vilket gör att nymfen är ganska lätt att binda trots sin litenhet.

Än värre är denna lilla svarta nymf som är bunden på en puppkrok 16 och då motsvarar en nymf bunden på en normal krok 20 – 22. kroppen är ungefär lika stor som svavlet på en tändsticka. Man kan lätt använda en tafs som är 0,18 mm grov vilket borde ge fiskaren något bättre odds att lyckas ta hem fisken.

Torrflugor

Små torrflugor kan lämpligen bindas med inslag av CdC och polycelon som hjälper till att hålla flugan på ytan. Det är också en fördel att göra kroppen på flugan förhållandevis grov eftersom det ger mer flytkraft. Naturligtvis använder man så tunn krok som möjligt. I exemplet till höger är det en Hooper 4 X Fine Dry Fly storlek 14 med en fluga som motsvarar storlek 22 ungefär. Också denna kan förses med tafs så grov som 0,18 mm.

Samma krok använd för en nattslända storlek 18 men med användbart kroköga.

Annorlunda bindning av myggpuppa

Ytterligare ett exempel på annorlunda användning av krok finner du i min myggpuppa som är bunden för att hänga strax under ytan.

Med hjälp av CdC som bundits som en tofs närmast krokögat och puppan längst ner i krokböjen på en långskaftad puppkrok får man själva flugan att befinna sig strax under vattenytan. I exemplet används en krok i storlek 16 vilket visar att också här finns utrymme för att göra mycket små flugor på större krok.

Modellen har sin utgångspunkt i ett original bundet av Elie Beerten som i sin tur är en utveckling av flugan Shuttlecock CdC av Clive Perkins.

Om flugorna

Nymferna är bundna som vanligt. Storleken gör dock att man får söka fint material att dubba med. I den olivgula nymfen är det Hareline fur dubbing och i den svarta är det Poly II.

Fishermans Curse har kropp av polycelon och vingar av Celo Z Wing i deltaform.

Nattsländan har kropp av polycelon och vinge av Elk färgad gold. Tupphacket är ginger Metz.

Myggpuppan har alltså CdC-puffs i flyttofsen och är i övrigt bunden med CdC-antennor, kropp av grizzly tupphackelstam och thorax av dubbad CdC med orange floss på sidorna och en vingsäck av polycelon.